

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘
เมื่อวันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘
ณ ห้องประชุม ชั้น ๓ อาคารสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
๗๓/๑ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

รายนามผู้เข้าประชุม

๑. นายวีระพงษ์	แพสุวรรณ	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รองประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ประธาน)
๒. นายพารณ	อิศรเสนา	ณ อยุธยา	กรรมการ
๓. นายอำพน	กิตติอำพน		กรรมการ
๔. นายสมศักดิ์	โชติรัตน์ศิริ		กรรมการ
๕. พลโท ธีรศักดิ์	ศรีอำไพ		กรรมการ
๖. นายเข้มชัย	ชุตินวงศ์		กรรมการ
๗. นายศักรินทร์	ภูมิรัตน์		กรรมการ
๘. นายสมคิด	เลิศไพฑูรย์		กรรมการ
๙. นายสุทธิพันธ์	จิตพิมลมาศ		กรรมการ
๑๐. นายโอฬาร	พิทักษ์		กรรมการ
๑๑. นางสาวดวงใจ	อัครจินตจิตร		กรรมการ
๑๒. นายอาชวี	เตาลานนท์		กรรมการ
๑๓. นายชิงชัย	หาญเจนลักษณ์		กรรมการ
๑๔. นายชาติศิริ	โสภณพนิช		กรรมการ
๑๕. นายเทวินทร์	วงศ์วานิช		กรรมการ
๑๖. นายวีระชัย	เชาว์ชาญกิจ		กรรมการ
๑๗. นายเขมทัต	สุคนธ์สิงห์		กรรมการ
๑๘. นายรุ่งโรจน์	รังสีโยภาส		กรรมการ
๑๙. นายทวิศักดิ์	กอนันตกุล		กรรมการ
	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		กรรมการและเลขานุการ

รายนามผู้ไม่เข้าประชุม

๑. นายพิเชฐ	ดรงค์เวโรจน์
๒. นายอาคม	เต็มพิทยาไพสิฐ

๓. นายลักษณะ	วจนนานวิช
๔. นายอิสระ	ว่องกุศลกิจ
๕. นายสุพันธุ์	มงคลสุธี
๖. นายประพันธ์	เจริญประวัติ

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พันเอก วินัย	สกุลพราหมณ์	กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม
๒. พันโท กานตวีร์	โชครัตน์ชัย	กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม
๓. นายสุวิทย์	พูลศิลป์	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
๔. นางสาวสุชุมาลัย	ชลการ	สำนักงานประมาณ
๕. นายประวิทย์	ประกิตศรี	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๖. นางสาวเบญจวรรณ	บุตรน้ำเพชร	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๗. นางจินดา	เอี่ยมพงษ์	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๘. นายจิรพัทธ์	เมธเศรษฐ์	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
๙. นายเชิญพร	ตั้งอำนาจ	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๐. นายชินนทร	เทพนุภา	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
๑๑. นายหริส	สุตะบุตร	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๒. นายกอปร	กฤตยาภิรม	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๓. นางสาวมรกต	ตันติเจริญ	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๔. นายชาติรี	ศรีไพพรรณ	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๕. นายณรงค์	ศิริเลิศวรกุล	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๖. นางลดาวัลย์	กระแสรชล	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๗. นางสาววลัยทิพย์	โชติวงศ์พิพัฒน์	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๘. นางสุวิภา	วรรณสาธพ	สำนักงานกลาง สวทช.
๑๙. นางอ้อมใจ	ไทรเมฆ	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๐. นางลดาวัลย์	สันทรานันท์	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๑. นางรุ่งทิพย์	ควันเทียน	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๒. นางพัชรียา	กุลานุช	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๓. นางสาวจุฑามาส	อุดมสรยุทธ	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๔. นายธเนศ	มหัทธนาลัย	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๕. นางสาวนุชจรินทร์	รัชชกุล	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๖. นางสุรีย์มาศ	ทัสโร	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๗. นางสาววทันยา	สุทธิเลิศ	สำนักงานกลาง สวทช.
๒๘. นายภาณุทัต	ธรรมบุศย์	สำนักงานกลาง สวทช.

๒๙. นางสาวชมพูนุช	อนุศาสน์สิทธิกิจ	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๐. นางสาวจีราภา	ปาระวนิชย์	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๑. นางสาวกิ่งแก้ว	วงศ์ฉายา	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๒. นางธัญพร	หัตถสิงห์	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๓. นางสาวเกศรี	ลีลาศรีบรรจง	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๔. นางสาวทิพวรรณ	ตั้งจิตพิบูล	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๕. นางสาวนิตยา	อำรุงจิตชัย	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๖. นางสาวพัชรี	งามวิริยะวงศ์	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๗. นางสาวฐิติวรรณ	อินตรา	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๘. นางสาวชัชกรณ	วรพงศ์พัฒนา	สำนักงานกลาง สวทช.
๓๙. นางสาวดารารัตน์	รัชดานุรักษ์	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๐. นายศักดิ์ชัย	วัฒนศรีรังกุล	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๑. นางสาวเพ็ญภา	เฟื่องอักษร	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๒. นางประสานสุข	ขุนถนอม	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๓. นางสาวณัฐธยาน์	แพทย์หลักฟ้า	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๔. นางสาวมนัสนันท์	เวทย์สุภาสุข	สำนักงานกลาง สวทช.
๔๕. นางสาวลลิตี	เอื้อวิไลจิตร	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๔๖. นายสุวิทย์	เตีย	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๔๗. นางอุทัยวรรณ	กรุดลอยมา	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๔๘. นางสาววัชริน	มีรอด	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๔๙. นางสาวจินตนา	จันทร์เจริญฤทธิ์	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๕๐. นางสาวชาลินี	คงสวัสดิ์	ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) สวทช.
๕๑. นายจุลเทพ	ขจรไชยกุล	ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (ศว.) สวทช.
๕๒. นายศรัณย์	สัมฤทธิ์เดชขจร	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (ศอ.) สวทช.

เริ่มประชุม เวลา ๑๔.๔๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายทวิศักดิ์ฯ กรรมการและเลขานุการ เรียนให้ที่ประชุมทราบว่า นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในฐานะประธานฯ ที่ประชุม กวทช. ตัดราชการด่วน การแถลงผลการดำเนินงานของรัฐบาล รอบ ๑ ปี ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล จึงมอบหมายให้ รองประธานทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔

ที่ประชุมรับทราบ

อนึ่ง นายทวิศักดิ์ฯ เรียนที่ประชุมว่า ในคราวการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้อนุมัติการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน กวทช. ทดแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ลาออก จำนวน ๒ ท่าน ได้แก่

๑. นายเชมทัต สุคนธสิงห์ ตำแหน่งประธานกรรมการบริษัท สีขร จำกัด
๒. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ ตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โดยให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว (วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐) จึงขอขอบคุณท่านที่ได้กรุณาดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความหลากหลายในประสบการณ์ของ กวทช. แต่ละท่านจะนำมาสู่การผลักดันนโยบายการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศต่อไป

ที่ประชุมรับทราบ

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

นายทวิศักดิ์ฯ กรรมการและเลขานุการ เรียนที่ประชุมว่า ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดส่งรายงานการประชุม กวทช. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้ กวทช. ทุกท่านพิจารณาแล้ว ปรากฏว่ามีกรรมการรับรองโดยมีการแก้ไข จำนวน ๒ ท่าน โดยฝ่ายเลขานุการฯ ได้ปรับปรุงรายงานการประชุมเรียบร้อยแล้ว

จึงขอเสนอที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุม กวทช. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการประชุมแล้ว รับรองโดยไม่มีการแก้ไข

วาระที่ ๓ ประเด็นเสวนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓.๑ สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมกับข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ

นางสาวชาลินีฯ ผู้จัดการหน่วยศึกษานโยบายและความปลอดภัยทางชีวภาพ งานความปลอดภัยทางชีวภาพ ศช. เรียนที่ประชุมว่า สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมเป็นสิ่งมีชีวิต (พืช สัตว์ และจุลินทรีย์) ที่ได้จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีพันธุวิศวกรรม ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ช่วยในการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ให้ได้ลักษณะที่ต้องการ ซึ่งแต่เดิมลักษณะที่ต้องการอาจไม่มีในพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตนั้น หรือมีไม่เพียงพอ หรือเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ที่ควรกำจัดออก ตามขั้นตอนมาตรฐานสากล ในกรณีของพืชดัดแปลงพันธุกรรมเมื่อวิจัยและพัฒนาจนได้พืชต้นแบบที่ต้องการในระดับห้องทดลองแล้ว จะต้องผ่านการทดสอบความปลอดภัยทางชีวภาพแบบตามขั้นตอน (step by step) โดยเริ่มจากการทดสอบในสภาพควบคุม (โรงเรือนกระจกหรือโรงเรือนตาข่าย) การทดสอบในสภาพเปิด (ภาคสนาม) และประเมินความปลอดภัยทางด้านอาหารหากเป็นพืชเพื่อบริโภค จนกระทั่งได้ข้อมูลผลการทดสอบความปลอดภัยทางชีวภาพทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและด้านอาหารที่ยืนยันอย่างชัดเจนว่าพืชชนิดนั้นมีความปลอดภัยทั้งสองด้าน จึงจะได้รับอนุญาตให้นำมาปลูกจริงและใช้ประโยชน์ในเชิงการค้าได้ ดังนั้น ในประเทศต่างๆ จึงมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการประเมินความปลอดภัยพืชดัดแปลงพันธุกรรมตามหลักการสากลก่อนการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พืชดัดแปลงพันธุกรรม

ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นปีที่ ๑๙ ที่มีการปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมในเชิงพาณิชย์ มีพื้นที่ปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมทั่วโลกทั้งสิ้น ๑,๑๒๐ ล้านไร่ เพิ่มขึ้น ๓๙.๔ ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ ๓ - ๔ จากปี ๒๕๕๖ โดยมีประเทศที่ปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมในเชิงการค้า จำนวน ๒๘ ประเทศ ซึ่งเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ๘ ประเทศ และประเทศกำลังพัฒนา ๒๐ ประเทศ ทั้งนี้ประเทศบังคลาเทศเป็นประเทศล่าสุดที่มีการปลูกมะเขือม่วงตัดแปลงพันธุกรรม ประเทศที่มีการปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา บราซิล อาร์เจนตินา แคนาดา และอินเดีย ทั้งนี้ จากประวัติการบริโภคพืชตัดแปลงพันธุกรรมที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายในเชิงพาณิชย์ในช่วงเวลากว่า ๑๙ ปีที่ผ่านมา ยังไม่ปรากฏว่ามีรายงานการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคแต่อย่างใด โดยองค์กรด้านวิทยาศาสตร์ระดับสากลทั้งในระดับนานาชาติและระดับชาติหลายแห่ง อาทิ องค์การอนามัยโลก (WHO) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ราชสมาคมของอังกฤษ (Royal Society) สมาคมอเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (American Association for the Advancement of Science) สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศออสเตรเลีย (Australian Academy of Science) สมาคมแพทย์อังกฤษ (British Medical Association) และสหภาพยุโรป (European Commission) เป็นต้น รายงานว่าพืชตัดแปลงพันธุกรรมที่ผ่านการประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพแล้ว มีความปลอดภัยไม่ต่างจากพืชที่ไม่ได้ตัดแปลงพันธุกรรม นอกจากนี้ ยังไม่พบหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่แสดงว่าพืชตัดแปลงพันธุกรรมที่ผ่านการอนุญาตให้ใช้และมีจำหน่ายในท้องตลาดมีผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากพืชไม่ตัดแปลงพันธุกรรมเมื่อมีการจัดการหลังอนุญาตอย่างเหมาะสม

สำหรับประเทศไทยไม่อนุญาตให้นำเข้าพืชตัดแปลงพันธุกรรมเพื่อปลูกทางการค้า แต่อนุญาตให้นำเข้าข้าวโพดและถั่วเหลืองตัดแปลงพันธุกรรมเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์ โดยอาศัยกลไกการควบคุมของพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒) ประเทศไทยจึงยังไม่มีกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อใช้ควบคุมดูแลในเรื่องความปลอดภัยทางชีวภาพโดยตรง ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตตัดแปลงพันธุกรรมได้ครอบคลุมในทุกประเด็น การมีกฎหมายที่ครอบคลุมการกำกับดูแลสิ่งมีชีวิตตัดแปลงพันธุกรรมในทุกกิจกรรมและทุกสิ่งมีชีวิต ทั้งพืช สัตว์ และจุลินทรีย์นั้น จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิมที่มีอยู่หลายฉบับภายใต้หน่วยงานกำกับดูแลหลายหน่วยงาน ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยาก อีกทั้งกฎหมายเดิมบางฉบับมิได้มีเจตนารมณ์โดยตรงที่จะใช้กำกับดูแลสิ่งมีชีวิตตัดแปลงพันธุกรรม ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำ “ร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ พ.ศ.” ขึ้น โดยครอบคลุมทุกกิจกรรมตั้งแต่การนำเข้า ส่งออก นำผ่าน การใช้ในสภาพควบคุม การใช้ในภาคสนามและการปลดปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมของพืชตัดแปลงพันธุกรรมทั้งที่นำเข้าจากต่างประเทศและที่พัฒนาขึ้นเองภายในประเทศให้เป็นไปอย่างปลอดภัย เหมาะสม และสอดคล้องกับการดำเนินงานในระดับสากล ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านการอนุมัติหลักการจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รวมทั้งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการับความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) พิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ บทบัญญัติของพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพมีเจตนารมณ์เพื่อควบคุม กำกับดูแลการพัฒนาและใช้ประโยชน์สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการปกป้อง สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งความปลอดภัยของผู้บริโภค ยึดหลักการของแนวทาง ระมัดระวังล่วงหน้า (Precautionary Approach) ตามพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ โดยการห้ามมิให้นำเข้าสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมเข้ามาในประเทศไทย แม้ว่าสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม นั้นจะมีข้อมูลความปลอดภัยมาจากประเทศอื่นแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับหลักการแจ้งล่วงหน้า (Advance Informed Agreement หรือ AIA) ของพิธีสารคาร์ตาเฮนาฯ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงไม่ได้เป็นการเปิด เสรีให้มีการใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม แต่เป็นการกำกับดูแลสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม เปรียบเสมือน การล้อมรั้วให้กับสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม โดยไม่อนุญาตให้นำเข้าสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่ยัง ไม่ผ่านกระบวนการทดสอบความปลอดภัยหรือที่ยังไม่ได้ขึ้นบัญชี (มาตรา ๒๓) รวมถึงไม่อนุญาตให้ ปลดปล่อยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมทุกชนิดที่ยังไม่มีการทดสอบและประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพ (มาตรา ๑๙) เว้นแต่เป็นการปลดปล่อยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่อยู่ในบัญชีปลดปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตียังยึด หลักการสากลของการประเมินความปลอดภัยทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านอาหาร ที่เรียกว่า "การประเมิน ความปลอดภัยทางชีวภาพ" หรือ "การประเมินความเสี่ยง" เทียบเท่ากับการทำการประเมินผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Environmental Health Impact Assessment หรือ EHIA) ในระบบโครงการ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสากลและหลักกฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพ ของประเทศต่างๆ ทั้งของสหภาพยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฯลฯ แบ่งพืชดัดแปลงพันธุกรรมเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่

๑. กลุ่มที่ยังไม่ผ่านการประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพ จะไม่อนุญาตให้ปลูกหรือบริโภค เทียบเท่าได้กับกลุ่มที่ยังไม่ขึ้นบัญชีตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. กลุ่มที่ผ่านการประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพ หากผ่านการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม จะอนุญาตให้เพาะปลูกได้ และหากผ่านการประเมินด้านอาหารจะอนุญาตให้บริโภคได้ ซึ่งเทียบเท่าได้กับ กลุ่มที่ขึ้นบัญชีแล้วตามพระราชบัญญัตินี้

กล่าวโดยสรุป ร่างพระราชบัญญัติยึดหลักการสำคัญของการดูแลความปลอดภัยทั้งต่อ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยมนุษย์ รวมทั้งให้ความสำคัญการรับผิดชอบและชดใช้กรณีเกิดความเสียหาย จากการใช้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงกำหนดการกำกับดูแลให้ครอบคลุม ทุกกิจกรรมตั้งแต่การนำเข้า ส่งออก นำผ่าน การใช้ในสภาพควบคุม การใช้ในภาคสนามและการปลดปล่อย สู่สิ่งแวดล้อมของพืชดัดแปลงพันธุกรรมทั้งที่นำเข้าจากต่างประเทศและที่พัฒนาขึ้นเองภายในประเทศ ให้เป็นไปอย่างปลอดภัย เหมาะสม และสอดคล้องกับการดำเนินงานในระดับสากล โดยมีการเสนอระบบ การแจ้ง และระบบการขึ้นบัญชีเพิ่มเติมในบางกิจกรรมเพื่อให้การนำไปปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- ระบบแจ้ง สำหรับกิจกรรมการครอบครองสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (เฉพาะสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่มีการพัฒนาในประเทศและมีความเสถียรทางพันธุกรรมแล้ว) และสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่ขึ้นบัญชีแล้ว

- ระบบขออนุญาต สำหรับกิจกรรมการนำเข้าและส่งออกสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่ยังไม่ขึ้นบัญชี การใช้ในสภาพควบคุมและการใช้ในภาคสนาม

- ระบบขึ้นบัญชี สำหรับกิจกรรมการปลดปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งระบบขึ้นบัญชีจะมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณารายงานการประเมินความเสี่ยง และมีกระบวนการนำรายงานประเมินความเสี่ยงไปรับฟังความเห็นสาธารณะ ก่อนจะพิจารณาขึ้นบัญชีโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ซึ่งมีการพัฒนาที่รวดเร็วและต่อเนื่อง การกำหนดรายละเอียดของแนวทางการดำเนินการและปฏิบัติสำหรับการกำกับดูแลจำเป็นต้องจัดทำเป็นกฎหมายลำดับรองในภายหลังจากที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้แล้ว เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฯ มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าต่อไป จึงขอเสนอที่ประชุมเพื่อ (๑) รับทราบสถานภาพของพืชดัดแปลงพันธุกรรมและข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ และ (๒) ให้คำแนะนำบทบาท สวทช. ต่อการขับเคลื่อนการสร้างขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาพืชดัดแปลงพันธุกรรมและความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

นายชิงชัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้สอบถามถึงสถานการณ์การเจรจาความร่วมมือการค้าการลงทุนข้ามแอตแลนติก (Trans Atlantic Trade & Investment Partnership:TTIP) ระหว่างสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป (อียู) ซึ่งยังไม่บรรลุข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าว ส่วนหนึ่งเนื่องจากสหภาพยุโรปยังไม่ให้การยอมรับพืชดัดแปลงพันธุกรรม อยากทราบว่าสถานการณ์ของสหภาพยุโรปในช่วงนี้เป็นอย่างไร ซึ่งนางสาวชาลินีฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ประเด็นเรื่องพืชดัดแปลงพันธุกรรมส่วนใหญ่เป็นปัญหาเชิงการค้ามากกว่า สำหรับประเด็นด้านเทคนิคในเรื่องความปลอดภัยนั้น ในเชิงวิทยาศาสตร์สามารถออกแบบการทดลองและพิสูจน์เพื่อยืนยันความปลอดภัยได้ แม้ว่าผู้บริโภคในสหภาพยุโรปยังกังวลกับพืชดัดแปลงพันธุกรรมอยู่ แต่ในวงการวิทยาศาสตร์ถือว่าสามารถตอบประเด็นความปลอดภัยได้ค่อนข้างชัดเจน

นายเชษฐพรฯ ผู้แทนนายสุพันธ์ฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า ในช่วงเวลาที่พระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพฉบับดังกล่าวถูกชะลอไป ควรใช้โอกาสนี้ศึกษาผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจจากการที่ประเทศไทยไม่มีการควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารจากพืชดัดแปลงพันธุกรรมที่แปรรูปแล้ว แต่ควบคุมการนำเข้า การจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ หรือการพัฒนาพืชดัดแปลงพันธุกรรมในประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าไทยกำลังเปิดประตูให้ผลิตภัณฑ์อาหารจากพืชดัดแปลงพันธุกรรม ดังนั้น หากไม่มีการวางแผนรองรับอย่างเป็นรูปธรรมในเรื่องของการพัฒนาพืชดัดแปลงพันธุกรรมภายในประเทศ จะทำให้เสียโอกาสทางการค้า ซึ่งนางสาวชาลินีฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การตัดสินใจว่าใช้ประโยชน์จากพืชดัดแปลงพันธุกรรมหรือไม่ต้องพิจารณาในหลายบริบทอย่างรอบคอบ ดังนั้น ในประเทศต่างๆ จึงมีการตรากฎหมายเฉพาะเพื่อกำกับดูแลพืชดัดแปลงพันธุกรรม โดยอาศัยหลักการประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพที่อิงตาม

กฎระเบียบสากล เช่น พิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ และคณะกรรมการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (CODEX Alimentarius) ด้วยหลักการดังกล่าวบางประเทศมีการอนุญาตให้ปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมในเชิงการค้า และบางประเทศไม่อนุญาตให้ปลูกพืชตัดแปลงพันธุกรรมในเชิงการค้า ขึ้นอยู่กับความเข้มงวดในการกำหนดรายละเอียดของการประเมินความเสี่ยง

นายศุภกรินทร์ฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เนื่องจากประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลพืชตัดแปลงพันธุกรรม ดังนั้น ในช่วงแรกจึงอาศัยพระราชบัญญัติกักพืชเพื่อประกาศห้ามนำเข้าพืชตัดแปลงพันธุกรรมเข้ามาจากต่างประเทศ แต่เนื่องจากความจำเป็นของภาคอุตสาหกรรม จึงยกเว้นให้นำเข้าข้าวโพดและถั่วเหลืองตัดแปลงพันธุกรรมมาใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์ได้

ที่ประชุมรับทราบสถานภาพของพืชตัดแปลงพันธุกรรมและข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ

มติที่ประชุม รับทราบสถานภาพของพืชตัดแปลงพันธุกรรมและข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ สรุปผลการบริหารความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และแผนบริหารจัดการความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๔.๑.๑ สรุปผลการบริหารจัดการความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๘

นายธนศุภกร ผอ.ฝ่ายประเมินผลองค์กร เรียนที่ประชุมว่า ในคราวการประชุม กทช. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ สวทช. ได้นำผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ให้ที่ประชุมพิจารณา โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบและให้นำผลการดำเนินงานตามแผนฯ มารายงานให้ที่ประชุมทราบต่อไป

คณะกรรมการจัดการความเสี่ยงของ สวทช. โดยมีผู้อำนวยการ สวทช. เป็นประธาน และคณะอนุกรรมการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ซึ่งมี นายอาชวี เตาลานนท์ เป็นประธาน ได้ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร (ERM) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ พบว่า จากประเด็นความเสี่ยง ระดับ ERM ๑๒ รายการ สวทช. สามารถลดและควบคุมความเสี่ยงได้ตามเป้าหมาย ๙ รายการ ส่วนที่เหลืออีก ๓ รายการ ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ประเด็นความเสี่ยง ๙ รายการ ที่ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย ประกอบด้วย (๑) RES-1 ผลผลิตวิจัยและพัฒนาสร้างผลกระทบต่อเป้าหมายที่กำหนด(๒) REO-1 พนักงานสายวิจัยและพัฒนาที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญสูงออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก (๓) RES-2 การใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัยมีน้อย (๔) REC-2 เสียชื่อเสียงจากพฤติกรรมของพนักงาน (๕) RES-3 ไม่สามารถรับมือกับพิบัติภัยธรรมชาติและอุบัติภัยขนาดใหญ่ (๖) REO-2 ผู้บริหารสำคัญออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก (๗) REO-3 ไม่สามารถรักษาระดับขีดความสามารถของบุคลากร (๘) REC-3 เสียชื่อเสียงจากการใช้ประโยชน์

ผลงานวิจัย และ (๙) REC-1 เสียชื่อเสียงจากการบริหารจัดการหรือกำกับดูแลกิจการ ส่วนประเด็นความเสี่ยง ๓ รายการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย ประกอบด้วย (๑) REF-1 เกิดวิกฤตด้านงบประมาณจนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนกลยุทธ์ (๒) REO-4 ระบบ ICT ไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (๓) REO-5 ไม่สามารถใช้ทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ทั้งนี้ สวทช. จะใช้ผลที่ได้จากการประเมินข้างต้นมาประกอบในการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ต่อไป

นอกจากผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร (ERM) แล้วคณะอนุกรรมการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ได้นำสรุปผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงในระดับศูนย์แห่งชาติ/หน่วยงานหลัก (SBU) และระดับโปรแกรม/กระบวนการหลัก (MPP) จึงขอเสนอที่ประชุมเพื่อให้ความเห็นชอบผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นชอบผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ตามที่เสนอ

มติที่ประชุม เห็นชอบผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘

๔.๑.๒ คู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

นายธเนศฯ ผอ.ฝ่ายประเมินผลองค์กร เรียนที่ประชุมว่า สวทช. ได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน ISO 31000:2009 รอบที่ ๑ ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๖ รอบที่ ๒ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ รอบที่ ๓ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ โดยได้จัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยงขึ้นเพื่อให้ผู้ปฏิบัติใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ซึ่งคู่มือฯ ดังกล่าว ได้รับการเห็นชอบจาก กวทช. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

จากผลการดำเนินการในรอบที่ ๑ รอบที่ ๒ และ รอบที่ ๓ คณะกรรมการจัดการความเสี่ยงของ สวทช. ได้เรียนรู้ประสบการณ์ และได้ปรับปรุงคู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ให้มีความชัดเจนและครบถ้วนมากขึ้น โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานสำหรับปี ๒๕๕๙

จึงขอเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบคู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบคู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ตามที่เสนอ

มติที่ประชุม เห็นชอบคู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๔.๑.๓ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

นายธเนศฯ ผอ.ฝ่ายประเมินผลองค์กร เรียนที่ประชุมว่า สวทช. ได้กำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับกรอบการบริหารความเสี่ยง (Framework) ตามมาตรฐาน ISO 31000:2009 และเริ่มดำเนินการรอบแรกในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ โดยมีขอบเขตการดำเนินงานเริ่มจาก

ความเสี่ยงระดับองค์กร (ERM) ในปีที่ ๑ และขยายไปสู่ระดับศูนย์แห่งชาติ/หน่วยงานหลักในปีที่ ๒ โปรแกรม/กระบวนการหลักที่สำคัญในปีที่ ๓ โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติจนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามภารกิจปกติจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรในที่สุด

ในการประเมิน วิเคราะห์ และจัดการความเสี่ยง สวทช. ได้ศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงขององค์กรวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่มีลักษณะและพันธกิจใกล้เคียงกับ สวทช. พบว่า ในการบริหารจัดการความเสี่ยงจะต้องมี Framework ในการวิเคราะห์สาเหตุ ผลกระทบ เพื่อพิจารณาสิ่งที่พึงกระทำและจุดอ่อนที่ต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบทั้งก่อน และหลังดำเนินการ และได้พบว่า CSIRO (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization) ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์กรวิจัยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศออสเตรเลีย และเป็นองค์กรที่มีพันธกิจใกล้เคียงกับ สวทช. รวมถึง CSIRO ยังเป็นองค์กรสำคัญที่มีส่วนร่วมในการออกแบบมาตรฐาน ISO 31000:2009 ซึ่งได้ใช้แผนภาพแสดงความเชื่อมโยงองค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือ Bow Tie Diagram เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ซึ่งแผนภาพนี้สามารถสรุปสาเหตุ ผลกระทบ และมาตรการในการควบคุม/ลดความเสี่ยงที่ใช้สื่อสารทำความเข้าใจได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น สวทช. จึงนำเครื่องมือดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุ ผลกระทบ พิจารณาทางเลือก และกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง รวมถึงใช้ในการประชุม รายงานผลการปรึกษาหารือ สื่อสาร ร่วมกับคณะกรรมการจัดการความเสี่ยง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ด้วยการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ สวทช. กำหนดแผนการดำเนินการโดยให้เริ่มดำเนินงาน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารความเสี่ยงบูรณาการเข้ากับกระบวนการภายในของ สวทช. โดยคณะกรรมการจัดการความเสี่ยงของ สวทช. จะดำเนินการทบทวนประเด็นความเสี่ยงด้วยการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนกลยุทธ์ขององค์กรควบคู่ไปกับกระบวนการทบทวนกลยุทธ์ประจำปี รวมทั้งกำหนดให้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับองค์กร แล้วเสร็จภายในเดือน ตุลาคม-พฤศจิกายน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สวทช. ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงตั้งแต่การระบุความเสี่ยง (Risk identification), วิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk analysis), ประเมินความเสี่ยง (Risk evaluation) และจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับองค์กร ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ โดยมีสาระสำคัญของการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน ดังนี้

๑. การระบุความเสี่ยง (Risk Identification) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ได้ระบุความเสี่ยง (Risk identification) ๙ รายการ ครอบคลุมความเสี่ยง ๔ ประเภท ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (S: Strategic) ด้านปฏิบัติการ (O: Operational) ด้านการเงิน (F: Finance) และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (C: Compliance)

๒. การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ คณะกรรมการจัดการความเสี่ยง สวทช. ได้กำหนดผู้รับผิดชอบความเสี่ยง (Risk owner) ๙ รายการ ได้แก่

(๑) RES-1 ผลผลิตวิจัยและพัฒนาสร้างผลกระทบต่อเป้าหมายที่กำหนด (๒) RES-2 การใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัยมีน้อย (๓) REO-1 พนักงานสายวิจัยและพัฒนาที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญสูงออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก (๔) REO-2 ผู้บริหารสำคัญออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก (๕) REO-3 ไม่สามารถรักษาระดับขีดความสามารถของบุคลากร (๖) REO-4 ระบบ ICT ไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๗) REO-5 ไม่สามารถใช้ทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า (๘) REF-1 เกิดวิกฤตด้านงบประมาณจนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนกลยุทธ์ และ (๙) REC-1 เสียชื่อเสียงจากการบริหารจัดการหรือกำกับดูแลกิจการ

๓. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) คณะกรรมการจัดการความเสี่ยง สวทช. ได้พิจารณาประเมินระดับความเสี่ยง (Likelihood*Impact) ของรายการความเสี่ยงทั้ง ๙ รายการ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ๘*๘ (รายละเอียดเกณฑ์ระบุในคู่มือบริหารความเสี่ยง ปี ๒๕๕๙ หน้า ๒๘-๓๖) มีผลการประเมิน ดังนี้

- ระดับคะแนน Very high สีแดง ๑ รายการ คือ REF-1 เกิดวิกฤตด้านงบประมาณจนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนกลยุทธ์
- ระดับคะแนน High สีส้ม ๕ รายการ คือ (๑) REO-4 ระบบ ICT ไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๒) RES-2 การใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัยมีน้อย (๓) RES-1 ผลผลิตวิจัยและพัฒนาสร้างผลกระทบต่อเป้าหมายที่กำหนด (๔) REO-5 ไม่สามารถใช้ทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า และ (๕) REO-1 พนักงานสายวิจัยและพัฒนาที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญสูงออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก
- ระดับคะแนน Low สีเทา ๓ รายการ (๑) REO-3 ไม่สามารถรักษาระดับขีดความสามารถของบุคลากร, (๒) REO-2 ผู้บริหารสำคัญออกจาก สวทช. กะทันหันจำนวนมาก และ (๓) REC-1 เสียชื่อเสียงจากการบริหารจัดการหรือกำกับดูแลกิจการ

๔. การจัดระดับความเสี่ยง จากผลการประเมินระดับความเสี่ยง (Likelihood*Impact) คณะกรรมการจัดการความเสี่ยง สวทช. ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับ ERM (ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ระบุในคู่มือบริหารความเสี่ยง หน้า ๓๙-๔๐) ของประเด็นความเสี่ยงระดับสูงมาก (สีแดง) ๑ รายการ และความเสี่ยงระดับสูง (สีส้ม) ๕ รายการ ส่วนความเสี่ยงระดับต่ำ (สีเทา) ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงกำหนดให้เป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับยอมรับความเสี่ยงได้ภายใต้กลไกการควบคุมเดิมที่มีอยู่แล้ว บวกกับแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในปัจจุบัน ซึ่งความเสี่ยงในระดับนี้จะถือว่ากลไกการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถดูแลระดับความเสี่ยงนี้ได้ โดยให้เพิ่มความระมัดระวังในการดำเนินงานตามกลไกการควบคุมที่มีอยู่ต่อไป แต่ต้องมีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อควบคุมไม่ให้ระดับความเสี่ยงกลับมาสูงขึ้นจนเกินระดับที่ยอมรับได้

๕. การบริหารจัดการความเสี่ยง เมื่อผู้รับผิดชอบความเสี่ยง (Risk Owner) ใช้ Bow-Tie Diagram ในการวิเคราะห์สาเหตุ ผลกระทบ กลไกการควบคุมเชิงป้องกัน กลไกการควบคุมเชิงแก้ไข และกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้รับผิดชอบความเสี่ยง (Risk Owner) จะต้องพิจารณาแนวทางการหรือมาตรการที่เหมาะสมสำหรับใช้จัดการความเสี่ยงด้วยการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการบริหารจัดการความเสี่ยงกับประโยชน์ที่จะได้ว่าคุ้มค่าหรือไม่ ร่วมกับผู้เกี่ยวข้องและเสนอผลการวิเคราะห์ให้คณะกรรมการจัดการความเสี่ยง สวทช. พิจารณานุมัติดำเนินการ

เมื่อคณะกรรมการจัดการความเสี่ยง สวทช. พิจารณานุมัติวิธีการ/มาตรการแล้ว ผู้รับผิดชอบความเสี่ยง (Risk Owner) ได้นำข้อมูลดังกล่าวไปจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ตามแนวทางที่ระบุในคู่มือการบริหารความเสี่ยง สวทช. ปี ๒๕๕๙ จึงขอเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

นายอาชวาท ธรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะประธานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ได้ชี้แจงรายละเอียด ขั้นตอนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในแต่ละระดับ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมความเสี่ยงด้านองค์กร เพื่อให้พนักงานในทุกระดับได้ตระหนักและเข้าใจความเสี่ยงของ สวทช. ให้ที่ประชุมรับทราบ

นายเทวินทร์ ธรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และปีงบประมาณ ๒๕๕๙ มีรายการความเสี่ยงที่เหมือนกันอยู่หลายรายการ ซึ่งความเสี่ยงบางตัวในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ไม่เคยอยู่ในเขตสีแดง แต่มาอยู่ในเขตสีแดงในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ดังนั้น สวทช. ควรที่จะมองความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะยาว ไม่ใช่มองเป็นเพียงรายปีเท่านั้น

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ตามที่เสนอ

มติที่ประชุม เห็นชอบแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๔.๒ แนวทางการจัดตั้งสถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร

นางสาวมรกตฯ ที่ปรึกษาอาวุโส ผู้อำนวยการ สวทช. ในฐานะประธานคลัสเตอร์เกษตรและอาหาร และกรรมการบริหารคลัสเตอร์ทรัพยากร ชุมชน ชนบทและผู้ด้อยโอกาส เรียนให้ที่ประชุมว่า รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งเป้าหมายลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน นอกจากนี้ คำแถลงนโยบายของพลเอกประยุทธ์ฯ นายกรัฐมนตรีต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ มีใจความตอนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังข้อความ “...ให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอดและการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย ส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนา

ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน...”

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ให้การสนับสนุนและดำเนินงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อสร้างทุนทางปัญญาแก่เกษตรกร โดยการทำงานในพื้นที่ มีการสาธิตและปรับใช้เทคโนโลยีร่วมกับพันธมิตร ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมในการเพิ่มรายได้ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตร ลดความเสียหายให้กับเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี แต่ความสำเร็จดังกล่าวยังไม่สามารถขยายผลไปสู่คนกลุ่มใหญ่ของประเทศได้เต็มที่ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการขยายผลในวงกว้าง ในคราวการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบนวัตกรรมของประเทศ (คพน.) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) เป็นรองประธาน สวทช. ได้เสนอโครงการนำร่องถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท ระยะ ๒ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) ต่อที่ประชุม และต่อมารองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้มีข้อสั่งการให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดย สวทช. จัดตั้ง “สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร” เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่เกษตรกรอย่างทั่วถึง (Inclusive) ในระยะเวลาอันสั้น เป็นการสร้างธุรกิจใหม่ (New S-curve) ให้กับอาชีพเกษตรกร โดยสถาบันฯ มีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

๑. เร่งรัดให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอย่างกว้างขวางและทั่วถึง เพื่อให้เกิดการนำ วทน. ไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มรายได้ และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร

๒. ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวขับเคลื่อน เร่งรัดการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพใหม่ เช่น เชื้อเพลิงชีวภาพ อาหารสุขภาพ โดยดำเนินการร่วมกับเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ที่มีอยู่และธุรกิจสังคม (Social Business) เพื่อนำไปสู่การมีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

๓. พัฒนาสมรรถนะ ความสามารถและกระบวนการเรียนรู้ของเกษตรกรและชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันตนเอง การสร้างนวัตกรรม และดึงดูดให้มีเกษตรกรรุ่นใหม่

๔. สร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะตลอดห่วงโซ่ เช่น เกษตรกรรุ่นใหม่ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตผลผลิตเกษตรกับผู้ประกอบการแปรรูป

นอกจากนี้ นางสาวมรกตฯ ได้นำเสนอ (๑) กลไกการทำงานของสถาบันฯ (๒) ผลลัพธ์ของการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) (๓) งบประมาณในการดำเนินงานระยะเวลา ๕ ปี และ (๔) ผลกระทบในระยะ ๕ ปี และผลกระทบระยะยาว

จึงขอเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง “สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร” เป็นหน่วยงานในสังกัดของ สวทช. มีผู้บริหารระดับรองผู้อำนวยการ สวทช. เป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงาน พร้อมขอความเห็นชอบต่อกรอบงบประมาณดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อสำนักงบประมาณต่อไป

นายอำพนฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็น ดังนี้

๑. ควรมีการทำงานที่เชื่อมโยง/สนับสนุนนโยบายรัฐบาล ที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างอุตสาหกรรมอนาคต (New Industries)
๒. ควรใช้กระบวนการประชารัฐที่เน้นการทำงานร่วมกับภาคประชาชน ภาคธุรกิจและภาครัฐเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการทำงาน
๓. หากมีการนำเสนอการจัดตั้งสถาบันฯ ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อผูกพันการจัดสรรงบประมาณ ควรใช้งบประมาณจาก Cluster fund

นายชิงชัยฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า รูปแบบของ Social Enterprise ควรจะต้องออกมาเป็นรูปแบบบริษัทจำกัด โดยเอกชนลงทุนร่วมกับเกษตรกรหรือชุมชน และมีการจ่ายเงินปันผลให้เกษตรกรผู้ถือหุ้น นอกจากนี้ ควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ไปฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเพื่อเพิ่มช่องทางการกระจายเทคโนโลยีไปสู่เกษตรกร

นายเขมทัตฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า ควรจะให้ความสำคัญเรื่อง Innovation Diffusion Process โดยใช้ Social System เป็นตัวนำและเพิ่มตัวคูณ ซึ่งจำเป็นต้องมีกระบวนการปรับวัฒนธรรมของเกษตรกร พัฒนาช่องทางการสื่อสารและการใช้ภาษาที่เกษตรกรเข้าใจง่าย

นายโอฬารฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า การจัดตั้งสถาบันฯ ดังกล่าวยังขาดเรื่องความชัดเจนของพันธกิจและภาระผูกพัน ซึ่งจะต้องมีความชัดเจนและต้องตอบโจทย์ภาครัฐได้ ทั้งนี้ โครงสร้างของสถาบันฯ จะต้องมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของรัฐ เอกชน และประชาชน และจะต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่สถาบันฯ จะเข้าไปช่วยเหลือ หรือเติมเต็มในสิ่งที่ขาดไป เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ทับซ้อนกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ

ประธานฯ มีความเห็นว่า การจัดตั้งสถาบันฯ สามารถจัดตั้งได้โดยความเห็นชอบของที่ประชุม กวทช. ทั้งนี้ ควรนำเสนอในลักษณะ “โครงการ” ระยะเวลา ๕ ปี ที่บริหารจัดการโดยสถาบันฯ ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป

นายรุ่งโรจน์ฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อสังเกต ดังนี้

๑. การนำเทคโนโลยีไปใช้ในการภาคเกษตรนอกจากการสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างตลาดใหม่ ควรให้ความสำคัญกับการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตของพืชหลัก เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลกระทบให้สูงขึ้น
๒. วัตถุประสงค์ของสถาบันฯ จะต้องมีความชัดเจน มีตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลจากการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผลิตภาพต่อพื้นที่ มูลค่าเพิ่มต่อพื้นที่ การใช้ทรัพยากร (ดิน น้ำ) ต่อหน่วยพื้นที่ที่ลดลง ซึ่งอาจสะท้อนได้ดีกว่าการใช้สัดส่วนต่อ GDP ที่เพิ่มขึ้น เพราะอาจได้รับอิทธิพลจากราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น หรือสัดส่วนของ GDP สาขาอื่นลดลง
๓. วิธีการทำงานให้บรรลุผลเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ จึงควรมีการหารือและการวางแผนทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ

นายสุทธิพันธ์ฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า การปรับแต่งเทคโนโลยีให้เหมาะสม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชนเป็นเรื่องที่สำคัญ ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้เทคนิคและวิธีการทำงานกับเกษตรกรในลักษณะ Social Enterprise ซึ่งจะช่วยให้การถ่ายทอดเทคโนโลยียั่งยืนขึ้น

นายวีระชัยฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า ภาคเกษตรมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก ทั้งนี้ มีข้อเสนอให้ดำเนินการร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งเป็นผู้ที่เกษตรกรให้การยอมรับมาก

ที่ประชุมได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง โดยที่ประชุมเห็นชอบในหลักการ การจัดตั้ง "สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เป็นหน่วยงาน สังกัด สวทช. ในระดับเดียวกับศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี และกำกับดูแลโดยผู้บริหารระดับรองผู้อำนวยการ สวทช. อีกหนึ่งท่าน โดยมีโครงสร้างการบริหารตามเอกสารประกอบการประชุม ทั้งนี้ ให้จัดทำข้อเสนอ "โครงการการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานของโครงการดังกล่าว

มติที่ประชุม

- เห็นชอบในหลักการ การจัดตั้ง "สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เป็นหน่วยงาน สังกัด สวทช. ในระดับเดียวกับศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี และกำกับดูแลโดยผู้บริหารระดับรองผู้อำนวยการ สวทช. อีกหนึ่งท่าน โดยมีโครงสร้างการบริหารตามเอกสารประกอบการประชุม ทั้งนี้ ให้จัดทำข้อเสนอ "โครงการการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานของโครงการดังกล่าว
- ให้ สวทช. รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ

๔.๓ การแต่งตั้งพนักงานตำแหน่งบริหาร (ประชุมเฉพาะกรรมการ)

แยกรายงานการประชุมเฉพาะกรรมการ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๕.๑ กำหนดการประชุมคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

นายทวีศักดิ์ฯ กรรมการและเลขานุการ เรียนให้ที่ประชุมทราบกำหนดการประชุม กวทช. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ในวันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๓ อาคาร สวทช. โยธี

ที่ประชุมรับทราบ

๕.๒ เอกสารเผยแพร่

นายทวีศักดิ์ฯ กรรมการและเลขานุการ เรียนที่ประชุมว่า สวทช. ได้จัดเอกสารเผยแพร่ จำนวน ๓ รายการ คือ (๑) การศึกษาการพัฒนาของเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าและผลกระทบที่เกิดขึ้นสำหรับประเทศ

ไทย (๒) วารสารเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีวัสดุ ฉบับที่ ๗๘ : เดือนกรกฎาคม – เดือนกันยายน ๒๕๕๘ และ
(๓) วารสารเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีวัสดุ ฉบับที่ ๗๙ : เดือนตุลาคม – เดือนธันวาคม ๒๕๕๘

ที่ประชุมรับทราบ

๕.๓ สรุปข่าว สวทช. ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘

สวทช. มีข่าวเด่นประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑๒ ข่าว และข่าวประเภท
สื่อสิ่งพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ จำนวน ๒๘ ข่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๗.๓๐ น.

นางสาวณัฐธยาน์ แพทย์หลักฟ้า

ผู้จัดรายงานการประชุม

นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สรุปนโยบายและมติจากการประชุม กวทช. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วาระที่	เรื่อง	มติที่ประชุม	งานที่ต้องดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติ
๒	รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘	<ul style="list-style-type: none"> รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ โดยไม่มีการแก้ไข 		
๓.๑	สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมและข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ	<ul style="list-style-type: none"> รับทราบสภาพภาพของพืชดัดแปลงพันธุกรรมและข้อเท็จจริงร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ 		
๔.๑	สรุปผลการบริหารความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และแผนบริหารจัดการความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ๔.๑.๑ สรุปผลการบริหารจัดการความเสี่ยง สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ๔.๑.๒ คู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ๔.๑.๓ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๕๙	<ul style="list-style-type: none"> เห็นชอบผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ เห็นชอบคู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เห็นชอบแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรของ สวทช. ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ 		
๔.๒	แนวทางการจัดตั้งสถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> เห็นชอบในหลักการ การจัดตั้ง "สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เป็นหน่วยงาน สังกัด สวทช. ในระดับเดียวกับศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี และกำกับดูแลโดยผู้บริหารระดับรองผู้อำนวยการ 	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้ง "สถาบันการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เป็นหน่วยงาน สังกัด สวทช. ในระดับเดียวกับศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี และกำกับดูแลโดยผู้บริหาร 	<ul style="list-style-type: none"> ผอ.ฝ่ายอาวุโส ฝ่ายกลยุทธ์ บุคคลและพัฒนาองค์กร ผอ.ฝ่ายบริการทรัพยากร บุคคล

วาระที่	เรื่อง	มติที่ประชุม	งานที่ต้องดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติ
		<p>สวทช. อีกหนึ่งท่าน โดยมีโครงสร้างการบริหารตามเอกสารประกอบการประชุม ทั้งนี้ ให้จัดทำข้อเสนอ "โครงการการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร" เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานของโครงการดังกล่าว</p> <ul style="list-style-type: none"> • ให้ สวทช. รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ 	<p>ระดับรองผู้อำนวยการ สวทช. อีกหนึ่งท่าน โดยมีโครงสร้างการบริหารตามเอกสารประกอบการประชุม</p> <ul style="list-style-type: none"> • จัดทำข้อเสนอ “โครงการการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร” ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและจัดสรรงบประมาณรองรับการดำเนินงานของโครงการ • รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ 	<ul style="list-style-type: none"> • ผอ.ฝ่ายนโยบาย แผนงาน และงบประมาณ • ผพว.
๔.๓	การแต่งตั้งพนักงานตำแหน่งบริหาร (ประชุมเฉพาะกรรมการ)	<ul style="list-style-type: none"> • แยกรายงานการประชุมเฉพาะกรรมการ 		
๕.๑	กำหนดการประชุมคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙	<ul style="list-style-type: none"> • รับทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการประชุม กวทช. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ในวันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๓ อาคาร สวทช. โยธี 	<ul style="list-style-type: none"> • ฝ่ายเลขานุการฯ